sel: 1. Poola üldmobilisatsioon hilines, ja 2. Saksa lennuväe ootamatult laastava tegevuse tõttu. Kuigi sündmuste tendentsist augustis oli tunda arenemist sõjaks, ei tahtnud Poola valitsus liiga aegsasti kuulutada välja üldmobilisatsiooni, et mitte võtta endale vastutust sõja möödapääsmatuks tegemise eest. Kuid hiljem poolakad ei suutnudki mobilisatsiooni täieliselt läbi viia ja Saksa ofensiiv tabas arvult väheseid ja oma ettenähtud seisukohtadest eemal asuvaid väeosi. Kuna teisalt Saksa õhujõud 48 tunni jooksul kindlustasid endile peremehe seisukoha Poola territooriumi kohal ja katkestasid raudteeühendused, oli Poola kava määratud nurjumisele. Seda nurjumist suurendas veel see, et kindral Bortnovski ei jõudnud võtta sisse Torunist kagu pool ettenähtud positsioone, vaid jäi takerduma Poznanis ja sattus kotti. Tema poolt tühjaks jäetud koha täitmiseks tuli teised kaks armeed tõmmata põhja poole, mis jättis aga kaitse lõuna pool hõredaks. Sani jõe taha jäi ainult kolm diviisi. Sealt tungisid Saksa soomusosad läbi, hävitades Poola ühendusteed Rumeeniaga.

Seisukord septembri keskel oli juba küllalt kriitiline, kuid Elliot arvab, et Bugi ja Dnestri jõe taha oleks võidud korraldada veel kaitseliin ja kevadeni vastu panna, kui Nõuk. Liidu väed ei oleks tulnud neile selja tagant peale. Suure arvu Saksa diviiside kinnipidamine 600 km pikkusel frondil oleks võinud avaldada mõju olukorrale läänerindel, kus prantslased olid arendamas mõningaid operatsioone, kuid tõmbusid tagasi Poola lõpliku kokkuvarisemise järel.

Eesti kroonika 1939, lk. 18